

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci nezletilé žalobkyně **N. Z.**, jejímž jménem podal žalobu zákonný zástupce **Z. A.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2011, čj. OAM-10-41/ZA-06-P09-2009, **t a k t o :**

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2011, čj. OAM-10-41/ZA-06-P09-2009 se z r u š u j e a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Zákonný zástupce nezletilé žadatelky podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2011, kterým nebyl žalobkyni udělen azyl dle §§ 12 – 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky,

ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), byla udělena doplňková ochrana na dobu 24 měsíců dle § 14b) zákona o azylu.

Ve včasné žalobě, podané zákonným zástupcem nezletilé N. se uvádí, že napadeným rozhodnutím došlo k porušení ust. § 13 zákona o azylu, a to ve vazbě na žalobu zákonného zástupce samého, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2011. Jak otci, tak nezletilé dceři byla udělena doplňková ochrana, nezletilé na základě nízkého věku, materiální a sociální závislosti na otci za účelem sloučení rodiny dle § 14b) zákona o azylu. Žalobkyně je však přesvědčena, že rozhodnutí o mezinárodní ochraně jejího otce je nezákonné, proto považuje za nezákonné i rozhodnutí ve věci své. V podrobnostech pak plně odkazuje na žalobu ve věci otce a navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

Žalovaný uvedl v písemném vyjádření ze dne 21. 6. 2011, že nezletilé byla udělena doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, žalobkyně odkazuje argumentačně na žalobu, podanou ve věci otce, sama je státním příslušníkem Ukrajiny, tedy skutečnosti, relevantní pro udělení mezinárodní ochrany je potřebné posuzovat vzhledem k zemi její státní příslušnosti, která je odlišná od země státní příslušnosti otce. Námitky považuje správní orgán za nedůvodné, v odůvodnění svého rozhodnutí se dostatečně vyjádřil k nenaplnění podmínek ust. § 12 a § 14 zákona o azylu. Azyl za účelem sloučení rodiny lze udělit tehdy, pokud je rodinnému příslušníkovi azylanta udělen azyl dle § 12 či § 14, v této souvislosti odkazuje žalovaný na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 8. 2004 – sp. zn. 4 Azs 147/2004, z něhož plyne, že „podle § 75 odst. 1 s.ř.s. vychází soud při přezkoumání rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu“. V té době tu chyběla základní podmínka pro využití § 13 zákona o azylu v případě nezletilé žalobkyně, a to existence pravomocného rozhodnutí o udělení azylu některému z rodinných příslušníků. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.

Ze správního spisu vyplývá, že dne 4. 8. 2007 se zákonnému zástupci a jeho manželce narodila v Plzni nezletilá žalobkyně N., jejímž jménem otec podal dne 23. 11. 2009 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Její státní občanství a příslušnost je Ukrajina, je pravoslavného vyznání. Dne 16. 12. 2009 byl proveden pohovor se zákonným zástupcem nezletilé, uvedl, že za dceru žádá o udělení mezinárodní ochrany, neboť ona se zde narodila. Její matka má výjezdní vízum z toho důvodu, že manžel nemá ještě svoji žádost vyřízenou. Dcera měla zánět ledvin, byla dvakrát týden hospitalizována. Žalobce informoval o snaze získat pro dítě zdravotní pojištění. Dcera mluví česky, má zde kamarády, pokud by odjela na Ukrajinu s matkou, žalobce by zde zůstal sám. Léčba dcery pokračuje. Chtěl by, aby rodina zůstala pospolu. Dne 18. 1. 2011 byl zákonný zástupce nezletilé seznámen s podklady, které správní orgán shromáždil o situaci na Ukrajině, nežádal bližšího seznámení s materiály.

Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., a to se souhlasem obou účastníků řízení.

Žalovaný správní orgán uvedl ve svém rozhodnutí ze dne 8. 3. 2011, že nezletilá žalobkyně, narozená na území ČR, nebyla na Ukrajině pronásledována a ani se nemohla opodstatněně obávat pronásledování z azylově relevantních důvodů, v jejím případě proto nejsou naplněny podmínky ust. § 12 ani pod písm. a), ani pod písm. b) zákona o azylu, s uvedenými důvody soud souhlasí. Podotýká, že uvedené ustanovení ani není obsahem žalobních námitek. Pro případnou aplikaci ust. § 14 zákona o azylu v případě nezletilé žalobkyně měl správní orgán dle přesvědčení soudu dostatečné podklady. Žaloba naopak atakuje případné naplnění ust. § 13 zákona o rodině, v této souvislosti plně odkazuje na žalobu zákonného zástupce, navrhuje spojení věcí. Soud rozhodoval o cit. žalobě otce nezletilé žalobkyně též den jako o žalobě dcery a dospěl k závěru, že zde existuje důvod pro zrušení rozhodnutí ze dne 28. 2. 2011, čj. OAM-1204/VL-07-P09-R2-2005, kterým žalovaný rozhodl o neudělení azylu zákonnému zástupci nezletilé a o udělení doplňkové ochrany na dobu 24 měsíců. V podrobnostech soud plně odkazuje na své rozhodnutí pod sp. zn. 29 Az 12/2011, kterým zrušil cit. rozhodnutí žalovaného a poukázal zejména na nedostatečné a neúplné podklady pro závěr o tom, že v dané věci nejsou naplněny podmínky pro případnou aplikaci ust. § 14 zákona o azylu.

Soud v dané věci nemohl přehlédnout, že nezletilá N. byla udělena doplňková ochrana podle ust. § 14b) zákona o azylu, a to s odůvodněním, že s ohledem na její nízký věk, materiální i sociální závislost na jejím otci byly shledány důvody zvláštního zřetele hodné pro udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny. Soud si je vědom obdobně uvedené závislosti nezletilé dcery na svém otci, a vzhledem k situaci, kdy došlo ku zrušení rozhodnutí žalovaného ve věci zákonného zástupce nezletilé, pokládá za přirozené, že nezletilá z uvedených důvodů bude následovat právní situaci svého otce, od něhož odvozuje důvod pro udělení mezinárodní ochrany. Jinými slovy, soud je přesvědčen, že žádost o přiznání mezinárodní ochrany nelze zamítnout tomu, kdo své postavení odvozuje od postavení svého rodinného příslušníka, jestliže dosud nebo i současně nebylo rozhodnuto o jeho žádosti, což za dané, výše popsané situace, ve věci zákonného zástupce nezletilé nebylo. Poté, co správní orgán znovu zhodnotí situaci otce nezletilé, rozhodne i o situaci jeho nezletilé dcery, která odvíjí svoji žádost o udělení mezinárodní ochrany od důvodů otce, tedy, zda naplňuje podmínky pro aplikaci ust. § 13, či pouze ust. § 14b) zákona o azylu, jak bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím. Za zjištěné a výše popsané situace soud zrušil napadené rozhodnutí v souladu s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (odst. 4 téhož).

Výrok o náhradě nákladů řízení soud zdůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšná žalobkyně náhradu nákladů řízení nežádala.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 15. února 2012

JUDr. Jana Kábrtová, v. r.
samosoudkyně